CAPITOLUL III

UN CROS CAUCUS ȘI O POVESTE LUNGĂ

Făpturile care se adunară pe mal arătau ca vai de ele: penele păsărilor erau ude și ciufulite, iar animalelor li se lipise blana de trup: toate erau ude ciuciulete și îmbufnate și nimeni nu se simțea bine.

Cea dintîi întrebare pe care și-o puseră, fu, firește, cum să se usuce? Ținură sfat și după cîteva minute Alice se pomeni că vorbește cu ele ca și cum le-ar fi cunoscut de-o viață întreagă. Ba chiar începu o discuție lungă cu papagalul, care se bosumflă la un moment dat și nu mai voi să spună decît:

— Sînt mai mare decît tine și cred că mă pricep mai bine!

Dar Alice nu voi să admită acest lucru pînă nu-i spune papagalul ce vîrstă anume are. Papagalul însă nu voia cu nici

un preț să-i spună cîți ani are, așa că orice discuție fu curma
În sfîrșit, șoarecele, care părea să fie o persoană cu greut
printre cei de față, strigă cu glas tare:

— Luați cu toții loc și ascultați! Las' că vă scap eu
saramura în care v-ați murat!

Se așezară în cerc în jurul șoarecelui. Alice îl privea îng
jorată, căci nu înțelegea cum ar putea el să-i scape, iar pe
altă parte, simțea că dacă nu se usucă repede, se va alege c
răceală zdravănă.

— Hm! făcu șoarecele, dîndu-și aere. Sînteți gata? Tăce
Vă voi spune povestea cea mai nesărată de pe lume: lui W
helm Cuceritorul, a cărui cauză avea sprijinul papii, i s
închinat curînd englezii, care doreau să aibă conducători
care se obișnuiseră în ultima vreme cu uzurpările și cucerir
Edwin și Morcar, conți de Mercia și Northumbria...

— Brr! făcu papagalul, tremurînd de frig.

— Să avem iertare! spuse șoarecele foarte politicos,
încruntat. Ați spus ceva?

— Eu, nu! se grăbi să răspundă papagalul.

— Mi s-a părut că ai vorbit, făcu șoarecele. Deci, mai
parte: Edwin și Morcar, conți de Mercia și Northumbria, s
declarat pentru el, ba chiar și Stigand, arhiepiscopul patr
le Canterbury, a găsit-o cu cale...

— De ce spui „a găsit-o cu cale"? întrebă rața.

— A găsit-o! repetă șoarecele arțăgos, căci știi doar ce
seamnă „o"!

— Știu foarte bine ce înseamnă „o", cînd găsesc *o* broa
sau *o* rîmă, răspunse rața. Vorba e, *ce* a găsit arhiepiscop

Șoarecele nu băgă în seamă întrebarea, ci se încăpățînă
urmeze: